

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

พฤติกรรมแฝงของมนุษย์
MALICIOUS BEHAVIOR OF MAN

2187
X591W
2549

เลขหมู่.....
เลข.....
วัน,เดือน,ปี.....

78155

25 ก.พ. 2551

b. 11988064
i.

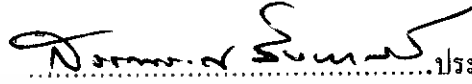
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลักษณะปริญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

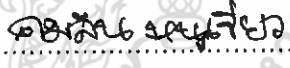
..........ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)
..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

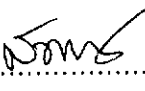
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญจมา คำโสภี)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..........กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)
..........กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

..........กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
..........กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

..........กรรมการ (อาจารย์ศรินทร์ย์ ศิริเจริญ)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันฝั่งเพชร)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	พฤติกรรมแฝงของมนุษย์
ชื่อ	MALICIOUS BEHAVIOR OF MAN
รหัสนักศึกษา	นางสาวชานู หทัยฉนิสิริ
สาขาวิชา	MISS CHANU HATAIWANITSIRI
ภาควิชา	46020235
คณะ	ภาพพิมพ์
ปีการศึกษา	จิตรศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษา	สถาปัตยกรรมศาสตร์
	2549
	รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

ในชีวิตที่เป็นอยู่ของมนุษย์ทุกคนบนโลก ต้องดำเนินชีวิตตามสภาพของสังคมปัจจุบัน ที่แตกต่างกันและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มนุษย์ทุกคนต่างดำเนินชีวิตตามบทบาทหน้าที่ของตนเองหรือใช้ชีวิตประจำวันตามสภาพสังคมของแต่ละบุคคลที่เป็นอยู่ บทบาทและพฤติกรรมต่างๆ ที่มนุษย์ทุกคนปฏิบัติต่อกันจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอตามแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของแต่ละวัน

มนุษย์ทุกคนมีพฤติกรรมต่างๆ ที่แอบแฝงอยู่ในตนเอง ไม่ว่าจะต่างสังคมต่างอาชีพต่างวัฒนธรรมหรือต่างชนชั้นต่างก็มีหน้าที่ที่แตกต่างกัน ต้องพบปะพูดคุยกับกลุ่มเพื่อนฝูงเพื่อนร่วมงานหรือกลุ่มคนใกล้ชิดตามสภาพสังคมที่ตนดำรงชีวิตอยู่ ประสบการณ์ต่างที่ตนได้พบเจอมาหรือได้รับรู้สิ่งต่างๆ ที่มีการบอกเล่าต่อกันมา ก็จะนำเรื่องราวดังกล่าวมาแลกเปลี่ยนต่อกันตามโอกาสต่างๆ หรือแม้แต่บางครั้งการแสดงออกทางความคิดของมนุษย์ที่มีความรู้สึกต่อบุคคลซึ่งตนสนใจไม่ว่าจะเป็นไปในเชิงบวกและเชิงลบก็ตาม จะถูกนำมาพูดคุยหรือระบายความรู้สึกที่มีต่อบุคคลเหล่านั้นให้กับบุคคลอื่นๆ ฟัง ทั้งการแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ มนุษย์ทุกคนมีอยู่ในตัวของตนเอง สิ่งที่น่ามาพูดคุยบอกเล่าถึงบุคคลอื่นในกลุ่มวงสนทนานั้นไม่ว่าพูดไปทางบวกหรือทางลบในกลุ่มวงสนทนา ก็คือพฤติกรรมของมนุษย์ที่เรียกว่า การนิทา

ก

คำพูดที่ออกจากปากหรือการนินทานั้น จะพบเห็นได้ทั่วไปที่ทุกเวลาโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ทั้งจากตนเองคนรอบข้าง เพื่อนๆหรือครอบครัวคนใกล้ชิดญาติพี่น้อง รวมไปถึงบุคคลที่ผ่านมาในชีวิต คนที่มีอำนาจใหญ่โตไปจนถึงกลุ่มชนชั้นที่ใช้แรงงานทุก ๆกลุ่มคน ก็จะมีการตั้งวงสนทนา พูดคุยกันในเรื่องที่ดีและไม่ดี มีการพูดเสียดสีกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งอารมณ์ความรู้สึกต่างๆเหล่านั้น ข้าพเจ้าได้พบเจอจากประสบการณ์ตรงกับตนเอง และจากสภาพสังคมรอบข้าง ซึ่งล้วนมีผลกระทบต่อสภาพจิตใจและความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ การที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกต่อพฤติกรรมดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการตั้งวงสนทนาต่างๆ หรือการพูดจาจิกนินทาคนอื่น ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวและความรู้สึกดังกล่าวมาเสนอในรูปแบบของผลงานศิลปะ ผ่านขบวนการทางความคิดและเทคนิคภาพพิมพ์โลหะกักรัด เพื่อตอบสนองความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าเอง

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มระลึกถึงพระคุณของบิดา มารดาผู้ให้กำเนิดพร้อมทั้งอบรมเลี้ยงดูด้วยความรักและความปรารถนาดีต่อตัวข้าพเจ้าตั้งแต่เยาว์วัยจวบจนปัจจุบัน สถาบันการศึกษา และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านรองศาสตราจารย์ สุรพงษ์ สมสุข ช่วยชี้แนะในการสร้างสรรค์ผลงานและในศิลปนิพนธ์นี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ชานู หทัยฉนิชสิริ

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิด	4
ที่มาและแนวความคิด	4
อิทธิพลที่ได้รับ	7
แนวความคิด	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	12
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	13
กระบวนการสร้างงาน	29
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	36
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	37
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	44
บทที่ 5 บทสรุป	49
บรรณานุกรม	50
ผลงานศิลปะ	51
ประวัติผู้เขียน	58

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพอิทธิพลที่ได้รับ	7
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	13
ภาพร่างชุดที่ 1	13
ภาพร่างชุดที่ 2	17
ภาพร่างชุดที่ 3	21
ภาพร่างชุดที่ 4	25
ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	37
รูปทรง (Form)	37
เส้น (Line)	39
สี (Colors)	40
น้ำหนัก (Tone)	41
พื้นที่ว่าง (Space)	42
พื้นผิว (Texture)	43
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	44
ผลงานศิลปะ	51

บทที่ 1

บทนำ

ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุกคนต้องข้องเกี่ยวกับคนหมู่มากหรือกับบุคคลอื่น ในสังคมโดยเฉพาะสังคมเมือง ทุกคนต่างมีสภาวะแวดล้อมของความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน มีความรู้ความสามารถมีหน้าที่และบทบาทของตัวเองต่อสังคมแตกต่างกัน ปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมที่แต่ละคนเป็นอยู่ ซึ่งทุกคนทุกชนชั้นไม่สามารถอยู่คนเดียวบนโลกได้ หากแต่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน ต้องพูดคุยกัน แลกเปลี่ยนความคิด และความรู้สึกต่างๆต่อกัน บนโลกปัจจุบันสิ่งต่างๆ ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมีสิ่งใหม่ๆ มากมายที่เข้ามาในสังคมและมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสภาพสังคม มีผลทำให้วิถีการดำรงอยู่ของคนในสังคมนั้นเปลี่ยนไป อาทิเช่น การแต่งตัวเสื้อผ้าแฟชั่นต่าง ๆ ลากยศหน้าที่การงานและนิสัยใจคอของมนุษย์ที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นหรือแย่ลงก็ได้ ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการนิทนาบว่าร้าย

มนุษย์ทุกคนมีทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดีประกอบกันขึ้นเป็นตัวตนเหมือนกันทุกคนไม่มีใครดีไปทุกอย่างหรือไม่ดีไปทุกอย่าง ทุกคนย่อมเคยทำความความดีและได้รับการสรรเสริญหรือเคยทำผิดพลาดได้ตลอดเวลา รวมไปถึงการกระทำต่างๆที่ทำแล้วสังคมยอมรับเห็นว่าเป็นดีงามกับการกระทำที่สังคมหรือบุคคลอื่นเห็นว่าเป็นไม่สมควร บางคนอาจมีการเปลี่ยนแปลงปรับเปลี่ยนตนเองไม่ว่าจะเรื่องหน้าที่การงาน ด้านนิสัยใจคอ ฐานะความเป็นอยู่หรือแม้แต่ รูปลักษณ์ภายนอกในตัวบุคคลนั้นๆ และบางครั้งอาจไปกระทำสิ่งต่างๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาและความเสียหายสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น ย่อมมีผลมาจากความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่ใกล้ชิดหรือคนที่ได้พบเจอในสังคมที่ตนเองได้อาศัยอยู่ร่วมและอยู่ด้วยการที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงไม่สามารถอยู่คนเดียวได้นั้น มนุษย์จึงต้องร่วมกันเป็นสังคม ส่งผลทำให้มีพฤติกรรมของการนั่งจับกลุ่มคุยกันตามโอกาสต่างๆ ที่สมควรและไม่สมควร พฤติกรรมเหล่านี้เป็น โอกาสที่จะทำให้เกิดประเด็นคุยกันในเรื่องชอบบุคคลอื่นได้ ซึ่งการพูดคุยอาจมีเจตนาที่แตกต่างกันออกไป และไม่คำนึงถึงบุคคลอื่นว่าจะได้รับผลกระทบอย่างไรบ้าง สาเหตุต่างๆเหล่านี้จึงเป็นต้นตอของพฤติกรรมที่ผู้คนในสังคมเมืองหรือแม้แต่ตัวของข้าพเจ้าเองนั้น ไม่ขึ้นชอบเท่าใดนัก การพุดจา การตั้งข้อสันตนาหรือแม้แต่การนำเรื่อง

ต่างๆมาบอกเล่าคุยกัน โดยไม่รู้ข้อมูลจากความจริง ซึ่งมีเหตุผลทำให้บุคคลอื่นต้องเสียหาย ก็พบเห็น ได้อยู่ทั่วไป ซึ่งตัวข้าพเจ้าและคนในสังคม ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เลย

คำพูดต่างๆนั้นมาจากความรู้สึกของผู้พูดและมีผลกระทบต่อผู้ฟังทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งบางคำพูดอาจก่อให้เกิดมิตรภาพที่ดีให้กับคนในสังคม แต่ในทางกลับกันคำพูดคำเดียวกันของคนๆนั้น ก็สามารถสร้างความขัดแย้งได้เช่นกัน มนุษย์ใช้คำพูดหรือลมปาก นินทาให้ร้าย คำหยาบคายกันมาก จนทำให้เกิดปัญหาหลักในการอยู่ร่วมกันในสังคม และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คนขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน สังคมมนุษย์จึงเต็มไปด้วย ผู้คนที่พูดจาวัวร้ายนินทากันอยู่ตลอดเวลา

ความสำคัญของโครงการ

จากสิ่งแวดล้อมของสังคมรอบตัวและสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันของข้าพเจ้า พฤติกรรมดังกล่าวเช่น การนินทา การด่าทอ การว่ากล่าวต่อเสียด พูดจาถากถาง การให้ร้ายกัน การตำหนิผู้อื่น ซึ่งต่างคนก็ต่างความคิดเห็นมีความคิดที่เหมือนกัน หรือแตกต่างกันออกไป อยู่ตลอดเวลา ตามความคิดเห็นทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบ ส่วนเป็นสิ่งที่ตัวข้าพเจ้า ประสบพบเจออยู่ทุกวัน ข้าพเจ้าจึงหยิบยกนำเอาพฤติกรรมเหล่านี้ในแง่มุมหนึ่งมาเปรียบ เปรียบกับพฤติกรรมของสุนัข พฤติกรรมด้านหนึ่งของมนุษย์ที่เป็นสัตว์ประเสริฐ หากแต่มี ลักษณะนิสัยและทำตัวเยี่ยงเดียวกับสัตว์เดียรฉาน ซึ่งในอีกมุมหนึ่งของสุนัขก็มีลักษณะ นิสัยที่คล้ายกันกับมนุษย์และเป็นลักษณะนิสัยที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพของผู้คนในสังคม ปัจจุบันที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนในการดำเนินชีวิตตามสภาพสังคมที่ตนเองเป็นอยู่ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่เข้ามามีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ซึ่งหลักหนีไม่พ้น ข้าพเจ้าเป็นอีกคนหนึ่งที่อยู่ในสังคมมนุษย์บน โลกปัจจุบัน ได้พบเป็นพฤติกรรมต่างๆ หรือ อาจเป็นผู้แสดงพฤติกรรมดังกล่าวเองอยู่ตลอดเวลา เหมือนกับบุคคลอื่นๆในสังคม โดยไม่ อาจหลีกเลี่ยงได้ พฤติกรรมที่แสดงออกอาจเกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทั้งต่อตนเอง และบุคคลอื่นที่อยู่ในสังคมเดียวกัน การแสดงออกและการแสดงพฤติกรรมด้วยคำพูดต่างๆ นั้น จึงเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้ในการสร้างเรื่องราว เนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงาน ทางด้านศิลปะในชุดดังกล่าวนี้ เพื่อเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงในหมู่สังคม เมืองต่างๆบนพื้นที่อยู่รอบข้างข้าพเจ้าเองและอยู่รอบๆบุคคลอื่นอีกมากมายในสังคมปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกร่วมกันของตัวข้าพเจ้าเองที่มีต่อสภาพรอบข้างที่เกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมของคน ซึ่งชอบนิทานว่าร้าย ด้วยการพุดจาต่อเสียดกันอยู่ตลอดเวลา
2. เพื่อต้องการเปรียบเทียบมนุษย์กับสุนัขที่มีการแสดงออกต่อพฤติกรรม ซึ่งเป็นไปทิศทางเดียวกันกับของมนุษย์ที่ถูกนิทาน พุดจาจากกลาง พุดจาใส่ร้ายกับกาแสดงออกของสุนัขที่มีการต่อสู้กันด้วยวิธีเดียวคือการกัดทำร้ายกัน
3. เพื่อต้องการล้อเลียนและเสียดสีสังคมมนุษย์ที่เรียกคนว่าเป็นสัตว์ประเสริฐแต่มีพฤติกรรมทางคำพุดที่รุนแรงเหมือนสุนัขที่ไล่กัดกันอยู่ตลอดเวลา ผ่านการสร้างสรรคทางผลงานศิลปะ

ขอบเขตของโครงการ

1. แสดงให้เห็นถึงเรื่องราวของคนทีแสดงออกปฏิกิริยาใส่ร้ายกัน ฯลฯ
2. การใช้ลักษณะท่าทางคนและดอกไม้เป็นสัญลักษณ์ในการบอกถึงเรื่องราวการกระทำและนำสุนัขมาเปรียบเทียบประชดประชันเป็นวิธีการนำเสนอในภาพผลงานที่สร้างขึ้นด้วยรูปแบบกึ่งนามธรรม (semi – Abstraction)
3. สร้างสรรคผลงานโดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรดบนแผ่นทองแดง (Etching)
4. จำนวนชิ้นงาน 6 ชิ้น

ชิ้นที่ 1	ขนาด	60 x 80	เซนติเมตร
ชิ้นที่ 2	ขนาด	80 x 120	เซนติเมตร
ชิ้นที่ 3	ขนาด	60 x 80	เซนติเมตร
ชิ้นที่ 4	ขนาด	80 x 60	เซนติเมตร
ชิ้นที่ 5	ขนาด	80 x 60	เซนติเมตร
ชิ้นที่ 6	ขนาด	80 x 60	เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิด

ในสังคมปัจจุบันนี้สภาพสังคมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลให้มนุษย์เกิดความต้องการและเกิดและกิเลสต่างๆที่เข้ามารุมเร้าความต้องการของมนุษย์เป็นอย่างมาก มีทั้งสิ่งที่ดีงามและการเสื่อมถอยลงมนุษย์ต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เป็นอยู่และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมให้ได้ มนุษย์ทุกคนต้องการทำทุกอย่างให้ตนเองนั้น เป็นคนที่ดูน่าเชื่อถือ ไว้วางใจได้และเป็นที่ยอมรับของสังคม มีเกียรติและศักดิ์ศรีจนบางครั้งลืมนึกถึงจิตใจของผู้อื่น ของเพื่อนที่อยู่ร่วมสังคมเดียวกัน ถ้าสิ่งที่ทำนั้นถูกต้องไม่เกิดปัญหากับคนรอบข้างก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ก็มีบุคคลอื่นอีกจำพวกหนึ่งที่ทำเพื่อตนเอง แล้วยังสร้างความเดือดร้อนให้กับคนรอบข้างและสังคมโดยรวม โดยไม่นึกถึงจิตใจของผู้อื่นและกลายเป็นปัญหาสังคมไปในที่สุด

มนุษย์ทุกคนต่างเกิดมาพร้อมสมองที่สามารถพัฒนาสติปัญญาความรู้ คิดและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆให้กับโลกโดยรวม และตนเองไม่มีวันจบแต่มนุษย์ที่เรียกตนเองว่าสัตว์ประเสริฐก็กลับใช้ความรู้และความสามารถทางสมองมาทำร้ายผู้อื่น มนุษย์มีวิธีการมากมายที่จะสร้างความเดือดร้อน การเอาใจเอาเปรียบและการทำร้ายผู้อื่นได้อยู่เสมอ หรือมีกลอุบายหลากหลายวิธีการ เพื่อเอาตัวรอดในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การใช้คำพูดที่ออกจากปาก ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่มนุษย์ใช้เป็นอาวุธเพื่อที่จะทำร้ายผู้อื่น ได้เช่นเดียวกัน

บนโลกที่มีแต่กิเลสมากมายของมนุษย์ที่เรียกตนเองว่าสัตว์ประเสริฐนั้น มนุษย์ยังเพื่อนร่วมโลกที่เป็นสัตว์เดรัจฉานอยู่ควบคู่กับวงจรชีวิต ซึ่งเป็นวัฏจักรบนโลกเดียวกัน สุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงของมนุษย์ที่มีความซื่อสัตย์ รักเจ้านาย แต่ในความเป็นจริงในสังคมสุนัขจรจัดต่าง ๆ ที่พบเห็นทั่วไปในสังคมเมือง ทุกคนต่างต้องดิ้นรนและต่อสู้ เพื่อความอยู่รอดของตนเอง รอบข้างตัวมีภัยอันตรายที่ต้องปกป้อง และป้องกันตนให้อยู่รอดอย่างปลอดภัย ในสังคมของสุนัขก็มีชั้นวรรณะ มีระบบเจ้านายและบริวาร ต้องมีหัวหน้าถิ่นคอยดูแลคอยป้องกันไม่ให้สุนัขจากที่อื่นมาทำร้ายได้ สิ่งที่สุนัขใช้ป้องกันตัวและต่อสู้กันคงมีแต่ปากกับฟันที่เปรียบดั่งอาวุธร้ายไว้ทำร้าย และป้องกันภัยจากศัตรูทุกตัวทุกชีวิตต่างรักตนเอง ซึ่งก็ไม่ต่างไปจากผู้คนในสังคมมนุษย์ที่ต้องอยู่ร่วมกันมีการทำร้ายกัน การแก่งแย่ง การดิ้นรนต่อสู้กับเรื่องราวและปัญหาต่าง ๆ เพื่อที่ตนเองจะได้อยู่รอดในสังคมต่อไปได้

สุนัขทุกตัวต่างมีพวกพ้อง และการทำร้ายกันหรือการป้องกันตัวจากภัยต่าง ๆ สุนัขจรจัดก็มีการตั้งสมาคมของมันเอง บ้างก็เกิดเป็นสมาคมเพื่อสร้างสัมพันธ์ เกิดการเคล้าคลอ วิ่งเล่นกัน หรือแม้กระทั่งการผสมพันธุ์ บางครั้งหมาหมู่หนึ่ง ก็ต่อสู้กับหมาอื่นๆ เพื่อป้องกันดินแดนของตน¹ ก็เป็นวิถีชีวิตที่พวกมันต้องดำเนินชีวิตและต่อสู้ แต่มนุษย์เรามีวิธีการทำร้ายซึ่งกันและกันนั้นอยู่หลากหลายรูปแบบหลากหลายวิธีการ ซึ่งน่ากลัวและรุนแรงกว่าสัตว์เดรัจฉาน

คำพูดต่าง ๆ ของมนุษย์ล้วนมีความสำคัญในการดำรงชีวิตที่เป็นปกติ เพราะเป็นตัวนำการสื่อสารจากบุคคลหนึ่งไปถึงอีกคนหนึ่ง คำพูดบางคำก็อาจเป็นมิดที่คอยทำร้ายผู้อื่น อาจมาจากความตั้งใจและไม่ตั้งใจก็ได้ ตามเจตนาารมณ์ของคนที่นั้นว่าคิดและมองในแง่บวกหรือแง่ลบ การนิินทาว่าร้ายบุคคลอื่นไม่ว่าจะต่อหน้าหรือลับหลัง การจับกลุ่มคุยเรื่องของคนอื่นที่ไม่คิดและไตร่ตรองให้ดีก่อน คำพูดเหล่านั้นก็จะทำให้บุคคลอื่นที่ถูกพูดถึง หรือแม้แต่ตัวของตนเองดูไม่ดี ซึ่งถือว่าเป็นการทำร้ายตนเองและผู้อื่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อมเปรียบเหมือนสุนัขลอบกัดที่ทำร้ายผู้อื่นที่ไม่มีทางสู้ มันเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจของสังคม คำพูดของคนที่มีการศึกษาสูง หรือของคนที่มีอำนาจ อาทิเช่น นักการเมือง นักวิจารณ์ ฯลฯ สามารถนำคำพูดมาใช้ในทางที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหรือได้รับความเสียหายได้อย่างแนบเนียนเพราะคนที่มีการศึกษาสูง ย่อมมีความคิดและไตร่ตรองคำพูด ชัดเกลาคำพูดให้ดูสละสลวย แต่มีความในทีรุนแรงและทำร้ายจิตใจบุคคลอื่นมาก เช่นเดียวกัน คำพูดที่หยาบคายสามารถรอบจำผู้ที่ดูดีกว่าทางวุฒิปัญญาหรือชักจูงรวมทั้งชักนำให้ผู้อื่นคล้อยตามหรือหลงไปกับคำพูด ถ้าเป็นในทางที่ดีจะเป็นบุคคลที่น่ายกย่อง แต่ถ้าสิ่งที่แอบแฝงมากับคำพูดและทำให้คนหมู่มาหลงเชื่อเป็นสิ่งไม่ดีก็จะเกิดความแตกแยก เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาในสังคม

บุคคลที่ชอบนิินทา ถากถางและใส่ร้ายผู้อื่น เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคมเมือง เป็นบุคคลที่ไม่น่าคบหา หรืออาจเป็นคนที่ไว้วางใจไม่ได้ในสังคม การนิินทาว่าร้ายผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่บุคคลในสังคมไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เราจึงต้องตกอยู่ในกลุ่มสนทนาต่างๆหลายบุคคล หลายประเภทอยู่ทุกวัน เราอาจเป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกระทำ โดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็เป็นได้ สิ่งเหล่านี้มันเป็นพฤติกรรมแฝงที่อยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน

¹ ฌรงค์ , บทความหมาหมู่ , สำนักพิมพ์สารคดี , หน้า 23.

เราก็คิดนิทานคนโน้น บนว่าคนนี้
 คนนั้นเป็นคนโง่ คนนี้เป็นอะไร ๆ ที่เราก็นึกบน นึกว่าอยู่ในใจ
 ถ้าเราเข้าใจว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ใจเราก็สงบ
 ใจที่ปน นินทา คนนี้ คนนั้นก็หมดไป
 ถ้ามีใครสักคนหนึ่งทำอะไรไม่ถูกใจเรา
 เราก็มีมติคนนั้นมานินทาอยู่อย่างนั้น
 นึกนินทานึกบนอยู่อย่างนั้น ซึ่งก็เท่ากับนินทาตัวเอง²

² พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก , หนังสือธรรมะสอนคนขึ้น , หน้า 1.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

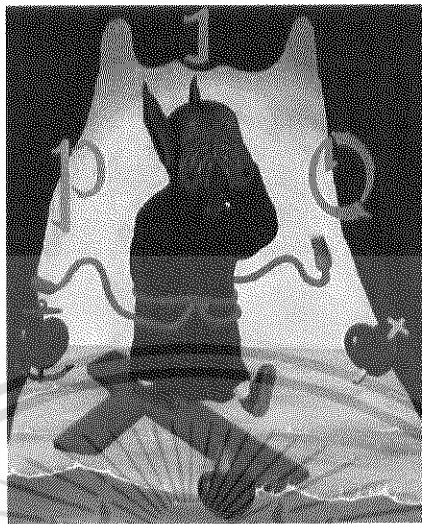
1. อิทธิพลจากประสบการณ์ตรง

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ที่ได้พบเห็นรอบข้าง เพราะสิ่งแวดล้อมรอบตัวในปัจจุบันมีให้เห็นได้อย่างชัดเจน การพูดคำหยาบ นินทา การใส่ร้าย หรือให้ร้ายผู้อื่น พุดจาบคายความดีให้กับตัวเอง และข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากการที่ข้าพเจ้าพบเป็นสุนัขจรจัด ซึ่งมีหลายฝูงที่มีลักษณะนิสัยแตกต่างกันออกไป แต่สิ่งที่สุนัขกับมนุษย์มีความคล้ายคลึงกัน คือการทำร้ายกันโดยใช้ปากเป็นเครื่องมือในการต่อสู้และป้องกันภัยต่างๆ ทำให้ข้าพเจ้านำความเหมือนที่มีอยู่ในตัวมนุษย์และสุนัขมาเปรียบเทียบและสื่อเสียดในแง่ของการประชดประชัน

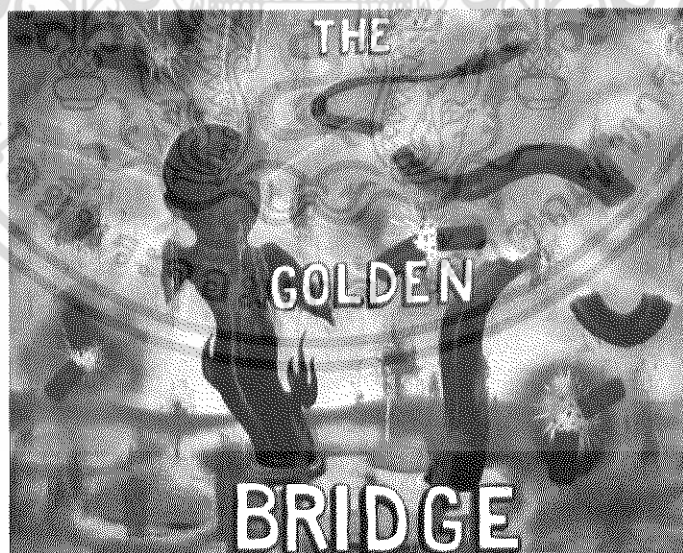
2. อิทธิพลจากผลงานทางศิลปะ

อิทธิพลจากผลงานศิลปะของศิลปินก็เป็นส่วนหนึ่งที่น่ามาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยศิลปินที่มีชื่อว่า Fred stonehouse ได้จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย Wisconsin- Milwaukee ในปี ค.ศ. 1982 Fred stonehouse ทำงานในรูปแบบประชดประชันสังคม เสียดสีเกี่ยวกับการกระทำต่าง ๆ พฤติกรรม คำพูด หน้าที่ ตำแหน่งการงาน การพาดพิงถึงบุคคลอื่น การคบคิดหรือการกระทำต่าง ๆ มนุษย์และสัตว์ที่ต้องยอมรับและความทรมานกับความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยได้แสดงออกมาเป็นความรู้สึกที่กดดัน การยอมและตกอยู่ในสภาวะที่จำยอม ศิลปินแสดงออกมาโดยการนำความคิดมาผสมผสาน กับรูปทรงหรือรูปร่างของร่างกายมนุษย์และสัตว์ต่างๆ มาอยู่ร่วมกันเป็นหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่า มนุษย์และสัตว์มีส่วนคล้ายกัน เมื่อตกอยู่ในสภาวะหรือสภาพรอบตัวที่ทำให้ตนต้องเสียใจ หรือการกระทำอะไรไม่ได้ ต้องจำยอม เหมือนสัตว์ที่ไม่มีทางสู้หรือเป็นวิถีทางที่เหมือนกันกับสัตว์ เมื่อมนุษย์ตกอยู่ในห้วงของความรู้สึกหนึ่ง³

³ Fred Stonehouse , Riverwest currents Online Edition , May , 2005.

PIO
Acrylic on canvas
54 x 60 "
Signed and titled "stonehouse on reverse" 1995

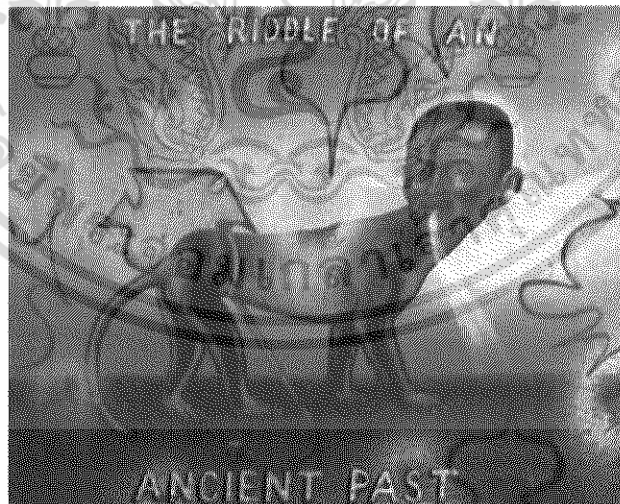

THE GOLDEN BRIDGE
Acrylic on canvas, 48 x 60"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

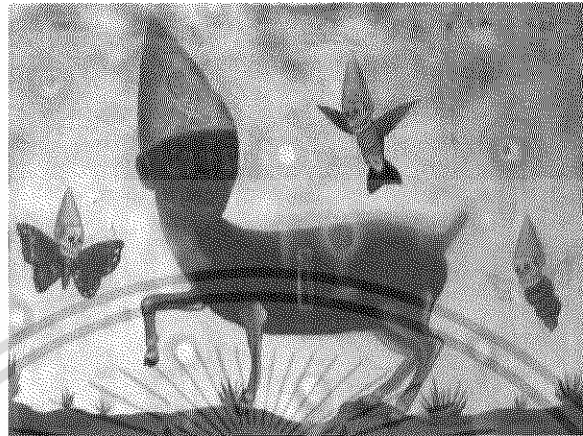

UNTITLED (HOOD)
Acrylic on wood, 24 x 19"

RIDDIE OF AN ANCRENT PAST
Acrylic on Panel, 19 x 24"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

VOX
Acrylic on canvas, 36 x 48"

ข้าพเจ้าได้รูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานจาก Fred stonehouse นำเสนอความคิดโดยใช้มนุษย์กับสัตว์ที่นำมาผสมรวมกันอย่างลงตัวเพื่อสื่อถึงความคิดให้เข้าใจได้ง่ายในการประชดประชัน เสียดสีสังคมเมืองของมนุษย์และสัตว์ในปัจจุบันของตัวศิลปินเอง ทำให้อารมณ์ภายในงานนั้นมีความรู้สึกมากขึ้นอย่างที่ศิลปินต้องการนำเสนอ ข้าพเจ้าจึงได้นำตรงจุดนี้ของ Fred stonehouse มาปรับใช้ในงานของข้าพเจ้าเอง ซึ่งมีความน่าสนใจและชื่นชอบผลงานชุดนี้เป็นอย่างมาก และข้าพเจ้าหยิบยกรูปแบบนำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

การทำร้ายกันของมนุษย์ด้วยคำพูดที่คอยนินทา พุดจากต่อเสียดผู้อื่น พุดถึงกันในแง่ลบ เป็นสิ่งที่ทุกคนหลีกเลี่ยงได้ยากเป็นพฤติกรรมแฝงที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคนทุกชนชั้น เพราะทุกคนไม่สามารถควบคุมคำพูดของตนเองได้ตลอดเวลา การจับกลุ่มนินทาบุคคลอื่นเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจของสังคม เปรียบเสมือนสุนัขที่คอยลอบกัดผู้อื่นเมื่อหลงเข้ามา การพุดจาณินทาว่าร้าย ถากถางกันเป็นการทำร้ายจิตใจกัน ทำให้รู้ถึงความรู้สึกภายในจิตใจของผู้พุดโดยไม่ย้อนกลับมาดูตัวเองว่าสิ่งพุดไปทำร้ายผู้อื่น หรือย้อนกลับมาทำร้ายตัวเองหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานของตัวข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าคิดวิธีการนำเสนอรูปแบบเพื่อให้มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้ตรงกับแนวความคิดของงาน ปรับเปลี่ยนรูปแบบของคนให้มีกิริยาท่าทางที่ชัดเจนขึ้น เพื่อประชิดประชันเสียดสีสังคมปัจจุบันที่เป็นอยู่ ซึ่งอ้างอิงรูปแบบจากบุคคลบางกลุ่มที่มีพฤติกรรมส่วนใหญ่ชอบจับกลุ่มนินทาผู้อื่น และมีสัญลักษณ์นำมาเปรียบเปรยโดยใช้สุนัขที่มีร่างกายเป็นมนุษย์มาเปรียบเทียบกับคนที่มีพฤติกรรมดังที่กล่าวมานี้ เป็นการเจาะจงนำเสนอรูปแบบพฤติกรรมแฝงของมนุษย์ในบางขณะของการดำรงชีวิตในชีวิตประจำวัน

รูปแบบ — รูปแบบผลงานของข้าพเจ้านั้นเป็นแบบกึ่งนามธรรม (semi-Abstraction) หรือมีบางส่วนของผลงานมีลักษณะที่เกินจากความเป็นจริง ข้าพเจ้าใช้จินตนาการสร้างสรรค์รูปทรงขึ้น ใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อให้เข้าใจเนื้อหาที่ต้องการแสดงออกได้ชัดเจนมากขึ้น และมีการตัดทอนรูปทรง มีการเพิ่มเติมบางส่วนของที่เกินจากความเป็นจริงของรูปทรงที่มีตามธรรมชาติ ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์รูปทรงดังกล่าวขึ้นมาใหม่ การสร้างพื้นผิวโดยใช้เทคนิคกระบวนการทางภาพพิมพ์โลหะกัดกรวดโดยใช้แม่พิมพ์เป็นแผ่นทองแดง ด้วยประสบการณ์กับความสามารถบวกกับแรงบันดาลใจและ แนวความคิดของข้าพเจ้านั้น มีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ผลงานและรูปทรงของบุคคลมีความต่างกัน

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างขั้นที่ 1

ภาพร่างขั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างในชุดแรกของข้าพเจ้านี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงเรื่องราวทั้งหมดตามแนวความคิด ซึ่งแสดงออกถึงการนิเทศการพูดจาสอดคล้อง ถากถาง ใฝ่ร้ายกัน ฯลฯ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสร้างจินตนาการรูปทรงต่างๆขึ้น ตามความรู้สึก มีรูปทรงที่ต่างจากความเป็นจริง การตัดทอนรูปทรง มีรายละเอียดในการเปรียบเทียบของสิ่งสองสิ่งนั้นคือมนุษย์และสุนัข การแสดงอารมณ์ทางสีหน้า และการทับซ้อนกันของรูปทรงต่างๆ

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 นำมาขยายเป็นผลงานจริง เพราะผลงานชิ้นนี้มีรายละเอียดที่ครบถ้วนและการจัดองค์ประกอบที่สมบูรณ์ มีความเป็นเอกภาพสามารถบอกถึงเนื้อหาที่ต้องการสื่อได้อย่างชัดเจน คนที่แสดงออกถึงการพูดจาที่มีคำพูดต่างๆที่กล่าวมาแล้วนั้นอยู่ในท่าทางที่จำยอมต่อสภาพสังคมที่เป็นอยู่ ส่วนในชิ้นงานอื่นๆนั้นองค์ประกอบยังขาดความน่าสนใจในรายละเอียดในบางที่จึงไม่สามารถบอกถึงเนื้อหาภายในงานได้อย่างสมบูรณ์นัก

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

78155

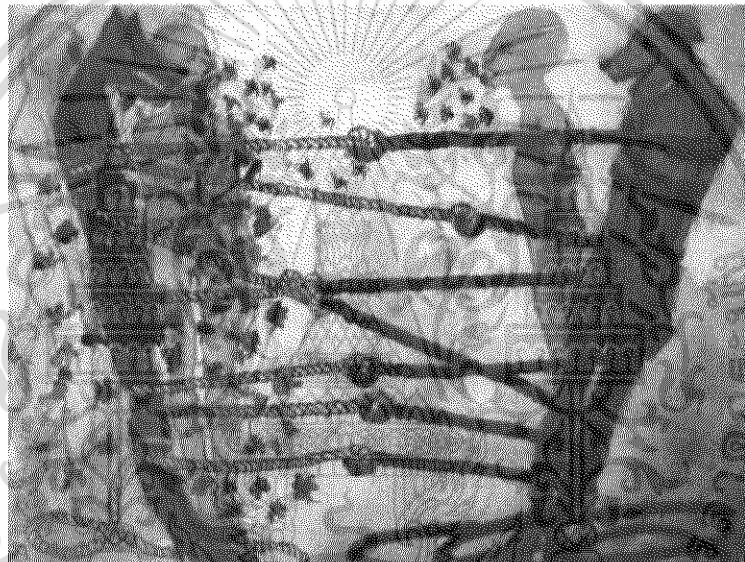

ภาพร่างขึ้นที่ 3

ภาพร่างขึ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชนิดที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างของผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าใช้สัญลักษณ์บอกถึงตัวเนื้อหาที่ค่อนข้างตรง มีการตัดทอนรูปทรงของคนที่ยากขึ้น เน้นในสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบโดยการนำเอารูปทรงมนุษย์กับรูปทรงของสุนัขมารวมกันและจัดองค์ประกอบที่ง่ายขึ้นไม่ซับซ้อน ในการใช้สัญลักษณ์มาแทนค่าของเนื้อหาในผลงานให้มากยิ่งขึ้น

ในภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 5 มาขยายเป็นผลงานจริงเพราะภาพร่างดังกล่าวมีการตอบสนองกับแนวความคิดที่นำมาสื่อได้เป็นอย่างดี และยังมีรูปทรงของมนุษย์กับรูปทรงสุนัขที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นำมาเปรียบเทียบกันให้เห็นได้อย่างชัดเจน และผลงานยังสื่อถึงสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงการหลุดพ้นหรือหลีกเลี่ยงจากคำพูดต่าง ๆ เหล่านั้นได้อย่างชัดเจน ภาพผลงานจึงเกิดความรู้สึกสมบูรณ์ทั้งของเนื้อหาและรูปแบบที่สื่อออกไปมีผลทำให้เกิดมิติของภาพที่น่าสนใจมากกว่าผลงานชิ้นอื่น

ภาพร่างชุดที่ 3

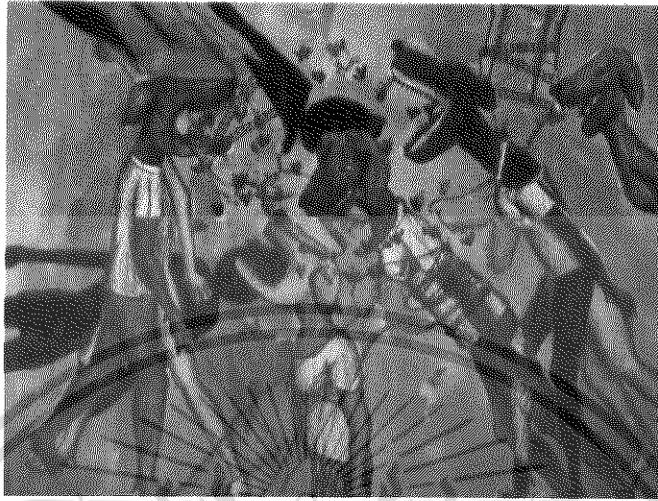

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างของผลงานในชุดนี้มีการพัฒนารูปทรงไปจากผลงานชุดที่ 1 และ 2 โดยได้นำพฤติกรรมแฝงของมนุษย์ซึ่งเจาะจงเป็นกลุ่มย่อยมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์รูปทรง ทำให้ภาพผลงานเกิดความชัดเจนทั้งในตัวของเนื้อหา และยังสามารถสื่อได้ถึง การแสดงออกของมนุษย์ที่จับกลุ่มนิทานกันได้อย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งความชัดเจนของรูปทรง เกิดจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาจากภาพร่างในชุดแรกๆ และยังสามารถสร้างมิติของภาพ ที่เกิดจากการทับซ้อนกันของรูปทรงที่ปรากฏอยู่ในผลงานได้เป็นอย่างดี

ในภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 และ 5 มาขยายเป็นผลงานจริง ซึ่งเป็น ผลงานชิ้นที่ 4 มีองค์ประกอบที่ดูน่าสนใจมีการเปรียบเทียบระหว่างมนุษย์ทั้งชายและหญิง การแสดงออกของท่าทางที่ดูคล้ายผู้คนที่กำลังนิทานว่าร้ายกันเป็นกลุ่มๆ ซึ่งบางรูปทรงของ คนที่มีหัวสุนัขนำมาเปรียบเทียบอยู่กับรูปทรงอื่นๆ ในผลงาน ทำให้เนื้อหาเรื่องราวมีความ ครบถ้วนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในส่วนของผลงานชิ้นที่ 5 ยังแสดงออกถึงการนิทานว่าร้ายกัน ด้วยผู้คนที่แสดงกิริยาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ที่ดูแล้วทำให้เนื้อหาสาระของภาพมีความ น่าสนใจในการเจาะประเด็นของการแสดงออกที่ชัดเจนและมุ่งเน้นไปที่นักศึกษาผู้หญิงซึ่ง มีพฤติกรรมแฝงดังกล่าวอย่างชัดเจน

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างของผลงานในชุดนี้มีการสร้างสรรค์รูปทรงมนุษย์ผู้หญิงและผู้ชาย ที่จับกลุ่มนิทานไต่ร้ายคนอื่นให้มีจำนวนมากขึ้น และมีการสร้างรูปทรงที่แสดงออกด้วยท่าทางที่ชัดเจนยิ่งขึ้น มีการเปรียบเทียบรูปทรงของมนุษย์กับสุนัขที่นำมาอยู่ในสังคมเดียวกัน แสดงความรู้สึกเปรียบเทียบลักษณะของการนิทานกับการกักกันของคนที่มีความเป็นสุนัข ทำให้เห็นถึงการแสดงออกของค่านิทานคนอื่นที่ดูชัดเจนกว่าผลงานในชุดที่ 1,2 และ 3 ซึ่งเกิดจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากภาพร่างผลงานในชุดที่ผ่านมา

ภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 และ 5 มาขยายเป็นผลงานจริง ซึ่งผลงานภาพร่างในชิ้นที่ 3 แสดงให้เห็นถึงการจับกลุ่มนิทานของผู้หญิงที่นิทานผู้ชายซึ่งสามารถแสดงออกได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น การทับซ้อนกันของรูปทรงสุนัขและรูปทรงมนุษย์ที่แบ่งการแสดงออกให้เห็นเป็นกลุ่มเทียบกัน

กระบวนการสร้างงาน

ผลงานที่สร้างสรรค์ชิ้นนี้ เป็นผลงานภาพพิมพ์ซึ่งใช้แผ่นแม่พิมพ์เป็นแผ่นทองแดง มากัดกรด (Etching) จนกระทั่งเกิดเป็นภาพพิมพ์ร่องลึก (Intaglio process) ซึ่งลักษณะพิเศษดังที่กล่าวมาก็คือ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้ปฏิกิริยาทางเคมี ระหว่างฉนวนกันน้ำกรดและน้ำกรด (Acid) เพื่อสร้างให้เกิดร่องรอยลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ร่องรอยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จะกลายเป็นส่วนที่ใช้ในการรับหมึกและพิมพ์หรือกดประทับลงบนกระดาษ ออกมาเป็นภาพที่ต้องการ ซึ่งผลงานภาพพิมพ์ในชุด ศิลปะนิพนธ์ดังกล่าวมีขั้นตอนและวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

วัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานภาพพิมพ์โลหะ

1. แผ่นแม่พิมพ์โลหะ (Pates)

- แผ่นทองแดง (Copper) ขนาด 60 x 80 cm.

2. เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์

- เหล็กปลายแหลม (Etching Needle)
- มีดกัดเตอร์

3. เครื่องมือในการลบแม่พิมพ์

- ตะไบเหล็กใช้สำหรับลบขอบแม่พิมพ์
- กระดาษทรายน้ำเบอร์ 1200 , 2000

4. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์ ด้วยเคมี

- กรดสำหรับแม่พิมพ์ทองแดง (Hydrochloric Acid)
- ถาดใส่น้ำกรด ทำจากพลาสติก ไฟเบอร์ หรือเซรามิกเคลือบมัน
- ถ้วยตวงน้ำกรด
- ถุงมือยางกันกรด
- หน้ากากและแว่นตามสำหรับกันกรด

5. อุปกรณ์ที่เป็นฉนวนกันกรด

- วานิชดำ (Vanish Type – p)
- สี Spray กระป๋อง
- ดินสอไฮ (Mitsubishi Dermatograph No.7600)
- แปรงหรือฟู่กัน สำหรับทาวานิชดำรองพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. อุปกรณ์ในการทำลาย วาณิชด้า

- น้ำมันสน (Turpentine)
- น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)

7. อุปกรณ์ในการทำความสะอาดแม่พิมพ์

- น้ำมันสน (Turpentine)
- น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)
- กระจกใส หรือ กระจกสมุดหน้าเหลือง สำหรับขัดหมึก หรือทำความสะอาด
- ผ้าสักหลาด สำหรับรองพิมพ์
- แท่นสำหรับพิมพ์
- กระจกานขึงผลงาน
- กระจกานกาวน้ำ
- พงษ์กฟอก
- เกลือ น้ำปลา หรือซีอิ๊วขาว สำหรับแม่พิมพ์ทองแดง
- แปรงสีฟัน
- เศษผ้ายัด (Cotton)

8. อุปกรณ์ในการพิมพ์ผลงาน

- กระจกสำหรับพิมพ์
- กระจกานรูป สำหรับรองกันเบื่อน
- หมึกพิมพ์ Etching (O.P.I)

9. อุปกรณ์ในการทำเทคนิค Aquatint

- ตู้โรย Aquatint สำหรับโรยผงยางสน
- ผงยางสน (Resin) หรือผลเลือดมังกร (Dragon Blood)
- เตาสำหรับย่างแม่พิมพ์
- ถุงมือหนัง กันความร้อน
- ผากรองผงยางสน หรือผงเลือดมังกร
- ดินสอไข (Mitsubishi Dermatograph No.7600)

กรรมวิธีการสร้างแม่พิมพ์ ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นำแผ่นโลหะทองแดงที่ตัดขนาด 60 x 80 ซม. แล้วขัดด้วยกระดาษทรายเบอร์ 1200 ให้ทั่วผิวหน้าแผ่นทองแดงเพื่อลบรอยขีดข่วนและล้างคราบน้ำมันที่ติดอยู่บนผิวหน้าของแผ่นทองแดงให้หมดไปทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์ ด้วยผงซักฟอกและน้ำ เพื่อล้างคราบมันที่ติดอยู่บนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ให้หมดไปแล้วจึงนำไปเป่าด้วยพัดลมจนแห้งสนิท

2. ทาวานิชดำที่ทำการผสมด้วยทินเนอร์ทางด้านหลังของแผ่นทองแดงทิ้งไว้จนแห้งสนิทจึงปิดด้วยเทปกาวเพื่อป้องกันรอบขูดขีดและกันน้ำกรด

3. ทาวานิชดำ (Vanish Trpe -P) ซึ่งผสมน้ำมันสนเรียบร้อยแล้ว ลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์และทำให้เรียบเสมอกันทั่วทั้งแผ่น พร้อมกับนำแผ่นพิมพ์วางไว้บนพื้นที่มีความเรียบแล้วทิ้งไว้จนแห้งสนิท เพื่อใช้เป็นฉนวนกันน้ำกรดต่อไป

4. นำภาพร่างที่เตรียมไว้ ไปถ่ายเอกสารลงบนกระดาษไขเพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการร่างภาพโครงสร้าง พร้อมทั้งรายละเอียดของภาพ ลงบนผิวหน้าของแผ่นพิมพ์ที่ทำฉนวนกันน้ำกรดไว้เรียบร้อยแล้วด้วยดินสอไขสีอ่อน

5. ใช้เหล็กปลายแหลมขีดผ่านฉนวนกันน้ำกรด เพื่อสร้างภาพตามเส้นที่ร่างไว้ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะต้องสร้างให้โครงสร้างและรายละเอียดของภาพเกิดความสมบูรณ์ตามแบบที่เป็นภาพร่าง ส่วนการสร้างรายละเอียดในผลงานนั้นต้องมีการสร้างเพิ่มเติมเพราะผลงานมีขนาดใหญ่กว่าภาพร่างต้นแบบอยู่มาก จากนั้นจึงนำไปแช่ในน้ำกรดที่ผสมน้ำในอัตราส่วน 1: 2 หรือ กรด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 2 ลิตร

6. นำแผ่นแม่พิมพ์ไปแช่ในน้ำกรด ประมาณครึ่งชั่วโมง จนกระทั่งเนื้อโลหะที่เปิดไว้มีความกว้างและความลึกเท่าที่ต้องการ จึงนำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการกัดด้วยน้ำกรด มาล้างฉนวนกันน้ำกรดออก เพื่อสร้างพื้นผิวลงบนแผ่นแม่พิมพ์ตามตำแหน่งที่ต้องการ

7. การสร้างพื้นผิว ด้วยวัสดุอุปกรณ์ทางเคมี มีอยู่หลากหลายชนิดด้วยกัน เช่น สีสเปรย์ ดินสอไข วานิชดำ ซึ่งใช้ทำปฏิกิริยากับน้ำและน้ำมัน เพื่อให้ได้ลักษณะของพื้นผิวตรงตามที่กำหนดไว้ ในขั้นตอนดังกล่าวอาจใช้เวลานานและมีการทับซ้อนกันหลายครั้ง เริ่มโดยการนำลงไปแช่ในน้ำกรดด้วยเวลาที่แตกต่างกัน ซึ่งใช้อัตราส่วนน้ำกรด 1:20 คือ น้ำกรด 1 ส่วน ต่อน้ำ 20 ส่วน และใช้มีเวลาตั้งแต่ 1 นาที จนถึง 6-8 ชั่วโมง แล้วแต่ลักษณะของฉนวนกันน้ำกรดและความตื้นลึกของพื้นผิวที่ถูกสร้างขึ้นในผลงาน

เมื่อสร้างพื้นผิวลงบนแผ่นแม่พิมพ์จนครบ ตรงตามเจตนาแล้ว จึงนำแผ่นแม่พิมพ์ไปทำความสะอาด โดยการใช้ทินเนอร์ผสมกับผงซักฟอกและน้ำ ล้างทำความสะอาดจนวนกันน้ำกรดออกจากผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ให้หมด

8. นำผงเลือดมังกร (Dragon Blood) ซึ่งบดจนละเอียดแล้วประมาณ 2 ถ้วยกาแฟ ใส่ลงในกระบอกลูกเหล็กที่เชื่อมต่อกับมอเตอร์ไฟฟ้า พร้อมทั้งนำแผ่นแม่พิมพ์ ที่ผ่านการสร้างพื้นผิวและล้างจนสะอาดเรียบร้อยแล้ววางลงบนตะแกรงไม้ ซึ่งอยู่เหนือกระบอกลูกเหล็กผงเลือดมังกร เมื่อเสร็จแล้วจึงปิดตู้และเปิดมอเตอร์ไฟฟ้าเพื่อเป่าผงเลือดมังกรให้ตกลงสู่ผิวหน้าของแม่พิมพ์จนหมด แล้วนำแผ่นแม่พิมพ์ออกมาอย่างค่อยๆ ด้วยเตาไฟฟ้าที่เตรียมไว้ให้ทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์

9. นำแม่พิมพ์ทาวาณิชดำด้านหลัง ทิ้งไว้จนแห้งสนิทจึงเปิดด้วยเทปกาวพลาสติกเพื่อเป็นฉนวนกันน้ำกรดอีกครั้ง จากนั้นทาวาณิชดำบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ในส่วนที่ไม่ต้องการทำในเทคนิคนี้หรือส่วนที่สมบูรณ์อยู่แล้ว รอให้แห้งสนิทใช้ดินสอไขมิตซูบิชิ (Mitsubishi Demato graph 7600) เขียนกันน้ำกรดเพื่อสร้างน้ำหนักและปริมาตรลงบนแผ่นแม่พิมพ์ โดยการใช้เวลาในการกัดกรด ดังนี้

ครั้งที่ 1	เวลา	10	วินาที		
ครั้งที่ 2	เวลา	25	วินาที	รวมเป็น	35 วินาที
ครั้งที่ 3	เวลา	35	วินาที	รวมเป็น	1.10 นาที
ครั้งที่ 4	เวลา	2.40	วินาที	รวมเป็น	3.50 นาที
ครั้งที่ 5	เวลา	3.50	นาที	รวมเป็น	7 นาที
ครั้งที่ 6	เวลา	8	นาที	รวมเป็น	15 นาที

ด้วยอัตราส่วนของกรดและน้ำ 1: 3 กรด 1 กิโลกรัม ต่อ น้ำ 3 ลิตร และในการกัดกรดแต่ละครั้งต้องนำแผ่นพิมพ์มาเขียนด้วยดินสอไขเพื่อกันน้ำกรด โดยเริ่มจากน้ำหนักขาวเทาจนถึงดำเนื่องจากดินสอไขไม่สามารถทนต่อการกัดเซาะของน้ำกรดได้จึงต้องใช้วานิชดำเป็นตัวช่วยในการกัดของน้ำกรด โดยเริ่มตั้งแต่เวลาประมาณ 3 นาทีขึ้นไป และใช้สิสเปรย์พ่นเป็นละอองบาง ๆ เพื่อให้เกิดน้ำหนักที่มากและละเอียดขึ้น

เมื่อเสร็จกระบวนการของ Aqatint แล้วนำแม่พิมพ์มาล้างจนวนกันน้ำกรดออกด้วยทินเนอร์ผงซักฟอก น้ำปลาและน้ำจืดด้านหน้าและด้านหลังของแม่พิมพ์ให้สะอาด จึงนำไปเป่าพัดลมให้แห้ง

ขั้นตอนการพิมพ์งาน

การนำเทคนิคภาพพิมพ์ ร่องลึก (Etching) มาพิมพ์มีวิธีและขั้นตอน ดังนี้

การพิมพ์ทดสอบ ในผลงานของข้าพเจ้า การพิมพ์ทดสอบมีขึ้นเพื่อตรวจสอบภาพผลงานให้ตรงตามเจตนาารมณ์ที่ตั้งไว้ และตรงตามภาพร่างต้นแบบที่กำหนดขึ้น แต่หากภาพผลงานยังไม่สมบูรณ์ ซึ่งไม่ตรงตามความต้องการ ให้เพิ่มน้ำหนักในส่วนที่ต้องการ ตามความเหมาะสมจนเมื่อได้ทั้งเส้นและน้ำหนักที่สมบูรณ์ทั่วทั้งผลงานจึง เข้าสู่กระบวนการพิมพ์ภาพผลงานจริง

การพิมพ์ผลงาน คือ ขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างสรรค์ผลงาน เมื่อการสร้างแม่พิมพ์เป็นไปด้วยความสมบูรณ์ การเข้าสู่การพิมพ์ผลงานจึงเริ่มขึ้นและมีกระบวนการดังต่อไปนี้

1. นำแม่พิมพ์โลหะไปอุดหมึก และเช็ดหมึกออกโดยการใช้ผ้าสาหลาหมุนวนบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ไปจนทั่ว จากนั้นจึงเช็ดหมึกออกด้วยกระดาษขี้เถ้าอีกครั้ง เพื่อให้ผิวหน้าของแม่พิมพ์สะอาด
2. นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการอุดหมึก และเช็ดหมึกออกเรียบร้อยแล้ว ไปวางบนแท่นพิมพ์โดยใช้กระดาษรูป นั้นจะวางให้ด้านที่มีการอุดหมึกหงายออก พร้อมทั้งวางให้อยู่ตรงกึ่งกลางของกระดาษรูป
3. นำกระดาษสำหรับพิมพ์ผลงาน ซึ่งข้าพเจ้าใช้กระดาษ Fabriano นำไปทำให้ชุ่มน้ำ ด้วยการใส่กระบอกฉีดน้ำ ด้วยการใส่กระบอกฉีดน้ำพ่นน้ำให้ทั่วแผ่นกระดาษทั้งด้านหน้าและด้านหลังพร้อมกับซับน้ำออกด้วยกระดาษรูป จากนั้นจึงนำกระดาษ Fabriano ไปวางทับลงบนแผ่นแม่พิมพ์ที่อยู่บนแท่นพิมพ์ การวางนั้นต้องให้กระดาษขนาดทับแผ่นแม่พิมพ์ทั้ง 4 ด้านและวางทับด้วยกระดาษรูป 2-3 แผ่น จากนั้นจึงจำผ้าสักหลาดมาวางทับลงบนกระดาษรูปอีกชั้นหนึ่ง
4. เลื่อนปลายของผ้าสักหลาดให้อยู่ใต้ลูกกลิ้งของแท่นพิมพ์แล้วจึงทำการไขเกลียวของลูกกลิ้ง เพื่อให้ลูกกลิ้งกดทับลงตรงปลายของผ้าสักหลาดจนแน่น แล้วจึงหมุนแทนให้ลูกกลิ้ง กลิ้งผ่านกระดาษและแผ่นแม่พิมพ์ ไปจนสุดปลายอีกด้านหนึ่งของผ้าสักหลาดเสร็จแล้วจึงหมุนเกลียวเพื่อยกลูกกลิ้งขึ้นมาให้พื้นผ้าสักหลาด
5. นำผ้าสักหลาดและกระดาษรูป ซึ่งปิดทับบนกระดาษ Fabriano ออก จากนั้นจึงนำกระดาษ Fabriano ที่ผ่านการกดทับของลูกกลิ้งซึ่งอัดทับกับแผ่นแม่พิมพ์ จนเกิดเป็นตัวผลงานนำไปซึ่งกับกระดาษซึ่งใช้สำหรับพิมพ์ผลงาน โดยใช้กระดาษกาวน้ำปิดทับบนขอบ

ของผลงาน แล้วทิ้งกระดาษที่พิมพ์ผลงานไว้ เพื่อให้หมึกพิมพ์ที่อยู่บนกระดาษแห้งสนิทซึ่งอาจใช้เวลา 3 - 5 วันในการรอผลงานให้แห้งเมื่อสิ้นสุดวิธีการดังกล่าวนี้ จึงจะถือว่าได้ผลงานภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์และเสร็จสิ้นกระบวนการในการพิมพ์ผลงาน

การทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์โลหะ (Etching)

1. การทำความสะอาดแม่พิมพ์ก่อนพิมพ์ผลงาน และก่อนการโรยผงยางสน หรือผงเลือดมังกร

เนื่องจากการสร้างแม่พิมพ์ โดยเฉพาะที่ต้องใช้ฉนวนกับน้ำกรดชนิดต่างๆ หลังจากการสร้างแม่พิมพ์จะเต็มไปด้วยฉนวนกันกรดโดยเฉพาะวานิชดำ ฉะนั้นจะต้องทำความสะอาดออกให้หมด ก่อนที่จะแผ่นแม่พิมพ์ เข้าสู่ขบวนการพิมพ์และเข้าสู่กระบวนการโรยผงยางสน ซึ่งสามารถอธิบายขั้นตอนของการทำความสะอาดแม่พิมพ์ได้ดังนี้

1.ล้างฉนวนกันกรดออกจากด้านหน้าของแผ่นพิมพ์ ด้วยน้ำมันทินเนอร์ (Thinner) แล้วเช็ดออกด้วยเศษผ้ายัด (Cotton) จะทำให้ผิวหน้าของแผ่นพิมพ์สะอาดขึ้น และเหลือฉนวนกันกรดอยู่เล็กน้อย

2.นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ล้างฉนวนกันน้ำกรดออกด้วย น้ำมันทินเนอร์ในขั้นแรกเข้าสู่กระบวนการล้าง โดยการทำให้ปฏิกิริยาระหว่างผงซักฟอกน้ำมันทินเนอร์และน้ำ ด้วยการเทผงซักฟอกกระจายให้ทั่วผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ ใช้ทินเนอร์เทลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์ให้ทั่ว หลังจากเทผงซักฟอกเรียบร้อยแล้ว ใช้ผ้าชุบน้ำ บีบผสมลงไปพร้อมทั้งใช้ผ้ายัด ขัดผิวหน้าของแม่พิมพ์เพื่อให้ผงซักฟอก น้ำมันทินเนอร์และน้ำ ทำความสะอาดฉนวนกันน้ำกรดที่มีอยู่ให้หลุดออกจากแผ่น

แม่พิมพ์ซึ่งควรขัดด้านหน้ารวมถึง ด้านหลังของแม่พิมพ์เพื่อความสะดวก ใช้แปรงสีฟันหมุนวนบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์เพื่อให้ขนแปรงทำความสะอาดฉนวนกันกรดต่างๆ ที่มีหลงเหลืออยู่ตามซอก ของพื้นผิวที่เศษผ้าไม่สามารถทำความสะอาดได้

3. นำแผ่นแม่พิมพ์ล้างด้วยน้ำเปล่าหรือซีอิ้วขาว จนแผ่นทองแดงเป็นสีชมพูหรือสีน้ำตาลแล้วจึงล้างน้ำให้สะอาดและเช็ดด้วยน้ำมันทินเนอร์ นำแม่พิมพ์ที่ผ่านการล้างเรียบร้อยแล้วไปตากพัดลมจนแห้งเพื่อรอเข้าสู่กระบวนการพิมพ์ผลงานต่อไป

2. การทำความสะอาดแม่พิมพ์ หลังพิมพ์ผลงาน

หลังเสร็จสิ้นกระบวนการพิมพ์ ควรทำความสะอาดแม่พิมพ์ให้สะอาดเรียบร้อยทุกครั้ง เพื่อเก็บแม่พิมพ์ไว้พิมพ์ผลงานในครั้งต่อไปซึ่งการทำความสะอาดก็ใช้วิธีการเช่นเดียวกับ การทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์ ก่อนพิมพ์ผลงานดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

การบวแม่พิมพ์ หรือการลบความคมของแผ่นแม่พิมพ์

การบวแม่พิมพ์หรือการลบความคมของแผ่นแม่พิมพ์ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการใช้แผ่นแม่พิมพ์ที่มีความหนาเนื่องจากสันของแผ่นพิมพ์ อาจทำให้กระดาษที่ใช้เกิดการขาดเป็นแนวตามขอบของแผ่นแม่พิมพ์ได้หรือถ้ามีความคมมากๆ อาจทำให้ สักหลาดสำหรับรองพิมพ์เกิดการขาดได้เช่นกัน ซึ่งการบวอาจจะใช้ตะไบเหล็ก โดยวาง ตะไบเอียงเป็นมุมประมาณ 45 องศา โดยบังคับบองศาให้อยู่ในระดับเดิมตลอด จนตะไบ เหล็กบวผิวของขอบแผ่นแม่พิมพ์ได้ลึกลงตามความต้องการจนครบทั้ง 4 ด้าน

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

มนุษย์ทุกคนมีปรัชญาศิลปะอยู่ในตัวไม่มากก็น้อย เพราะทุกคนย่อมมีท่าทีในการวิจักษ์กับศิลปะในลักษณะแตกต่างกันออกไป ดังนั้นมนุษย์แต่ละคนก็เป็นศิลปินไม่มากก็น้อย ทั้งในแง่สร้างสรรค์ศิลปะด้วยตัวเอง หรือความสามารถในศิลปกรรมของผู้อื่น⁴ หรืออาจกล่าวได้ว่า ศิลปะคือการถ่ายทอดความรู้สึก เป็นการสื่อสารสัมพันธ์ของอารมณ์ระหว่างผู้สร้างสรรค์กับผู้บริโภค เราใช้คำพูดเพื่อสื่อสารความคิด แต่ใช้ศิลปะสื่อสารความรู้สึก⁵ ทั้งมนุษย์และสัตว์ต่างก็มีความสนใจ มนุษย์สนใจสิ่งใหม่ สุนัขกลางถนนเมื่อพบสิ่งใหม่จะดมว่ากินได้ไหม หากรู้ว่ากินไม่ได้ก็จะจากไป มนุษย์จะสนใจสิ่งต่างๆ มากไปกว่าสนใจว่ากินได้หรือไม่ ดังนั้นนอกจากมนุษย์จะสนใจการกินอยู่และการเล่นเหมือนสัตว์อื่นๆ แล้ว ยังสนใจที่จะรู้ยังรักที่จะรู้ ความสนใจและรักที่จะรู้เป็นบ่อเกิดแห่งปัญญา หรือ Philosophy (ความรักในความรู้) และมนุษย์ยังสนใจเสวยอารมณ์ ความรื่นเริง เบิกบาน ปิติปราโมทย์ ความสนใจเสวยอารมณ์เป็นบ่อเกิดแห่งศิลปะ⁶

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้จินตนาการในการสร้างสรรค์รูปทรงและสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า โดยผ่านกระบวนการทางศิลปะในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบศิลป์ รวมไปถึงการใช้ทัศนธาตุต่างๆ เช่น รูปทรง เส้น สี น้ำหนัก พื้นที่ว่าง พื้นผิว ฯลฯ

องค์ประกอบศิลป์ในผลงานของข้าพเจ้า มีส่วนของเนื้อหาและส่วนของการสร้างสรรค์ สามารถวิเคราะห์ทัศนธาตุได้ดังนี้

⁴ หนังสือแบบเรียนสุนทรียศาสตร์ พ.ศ. 2549, หน้า 17.

⁵ ลีโอ ตอลสตี้ต , หนังสือแบบเรียนสุนทรียศาสตร์ พ.ศ.2549, หน้า 13.

⁶ หนังสือแบบเรียนสุนทรียศาสตร์ พ.ศ. , หน้า 31.

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง (Form)

ก. รูปของมนุษย์ที่ใช้แทนเรื่องราว
เป็นตัวเชื่อมระหว่างความสัมพันธ์
ได้สร้างสรรค์ลวดลายแบบจาก
สภาพความเป็นจริงที่แสดงออกถึง
การนิทานของกลุ่มคน

ก.

ข. การใช้รูปทรงของเทือกที่ผู้กรัด
ร่างกาย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่
จำเป็นของร่างกายในการทำร้ายกัน
หรือสื่อถึงการแสดงออกมาของคำพูด
มากกว่าร่างกายส่วนอื่น

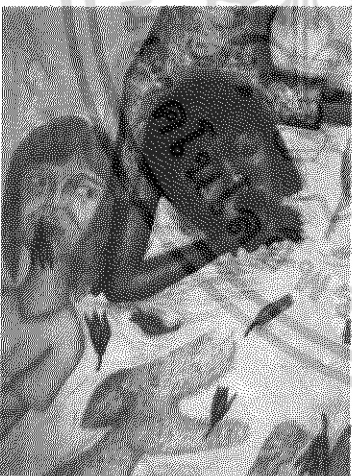
ข.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. รูปทรงของมนุษย์ที่มีหัวเป็นสุนัข และลำตัวมีขนสุนัข ต้องการแทนค่าคนในสังคม ที่มีพฤติกรรมกระทำที่เหมือนสุนัขและกัดกัน ได้ตลอดเวลาและนำมาจัดวางอยู่เป็นกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบกับมนุษย์

ค.

ง. รูปทรงดอกไม้ ซึ่งมีลักษณะเป็นดอกจำปีที่กระจายอยู่ภายในผลงาน บริเวณตัวคน เป็นกลุ่มๆ แทนคำพูดที่ออกมาจากปากมนุษย์ ซึ่งเปรียบเทียบเหมือนคำใส่ร้าย นินทา ต่ำหนิผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา

ง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

ก. เส้นเป็นส่วนสำคัญในการสร้างอารมณ์ และ ความรู้สึกภายในงาน สามารถนำเส้นมาสร้างน้ำหนักในตัวรูปทรงต่างๆรูปทั้งหมดเกิดจากเส้นทับซ้อนกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดระยะระหว่างรูปทรงคนกับสุนัข

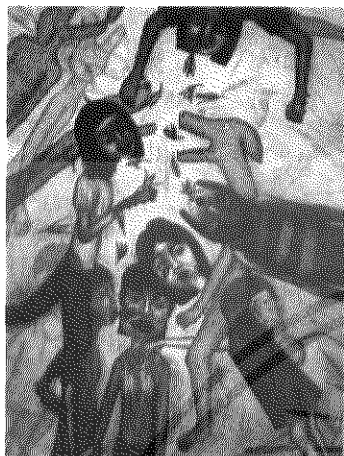
ก.

ข.

ข. เส้นที่ทำให้เกิดบรรยากาศของพื้นหลัง มีความรู้สึกร่วมไปกับตัวรูปทรงหลักภายในผลงาน สามารถเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างรูปทรงแต่ละรูปทรง

สี (colors)

ก. ผลงานที่นำมาเสนอนี้ มีลักษณะเป็นโมโนโครม แสดงให้เห็นถึงน้ำหนักของงานได้อย่างชัดเจน มีการจัดรูปทรงแต่ละรูปทรงมีระยะและน้ำหนักอยู่กันเป็นกลุ่มๆ ภายในภาพผลงาน

ก.

ข. ดอกไม้ที่แสดงออกถึงคำพูดนั้นทว่าร้ายกัน เสียสติ ตกตางผู้อื่นเป็นคำพูดที่มีพิษมีภัยต่อสังคม และคนรอบข้าง จึงมีสีที่ผิดแปลกไปจากธรรมชาติ โดยใช้สีแดงเป็นตัวแสดงออกถึงความรุนแรง คำพูดที่ตีหมแทงผู้อื่นและเป็นส่วนที่แสดงออกของสาระภายในงาน

ข.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Tone)

ก.

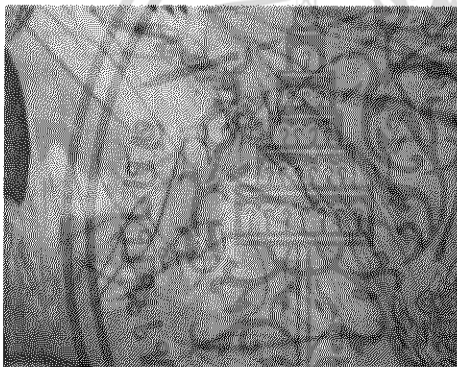
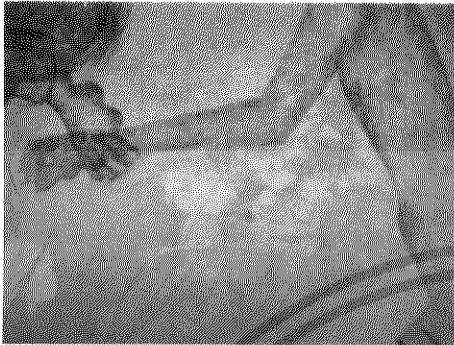

ข.

ก. น้ำหนักทำให้เกิดปริมาตร
ระยะ ความสมบูรณ์ที่จะเกิดขึ้นกับ
ผลงาน น้ำหนักเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้
เกิดเอกภาพ เกิดความน่าสนใจ ข้าพเจ้า
จึงเห็นความสำคัญในการสร้างสรรค์
ผลงาน ด้วยการชั่งน้ำหนักในผลงานให้
มีการพัฒนาและความน่าสนใจเป็นส่วน
สำคัญ

ข. ข้าพเจ้าใช้โทรสีขาว เทา ดำ
หรือ โมโนโครม ในการสร้างงาน
น้ำหนักจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างมากใน
การพัฒนาผลงาน ซึ่งถ้าหากมีความ
ชัดเจนก็สามารถสร้างให้รูปทรงเกิดมิติ
และ ระยะ ทำให้เกิดความรู้สึก
เคลื่อนไหว สร้างความลึก เกิดความ
สมบูรณ์ระหว่างรูปทรง และ เน้นในจุด
ที่สำคัญของภาพให้มีความโดดเด่น
พร้อมทั้งสร้างความกลมกลืนตามหลัก
องค์ประกอบศิลป์ได้อย่างดียิ่ง

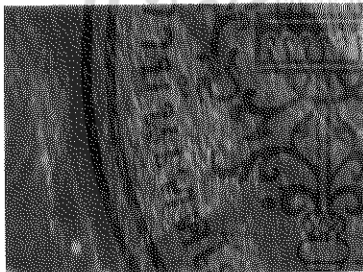
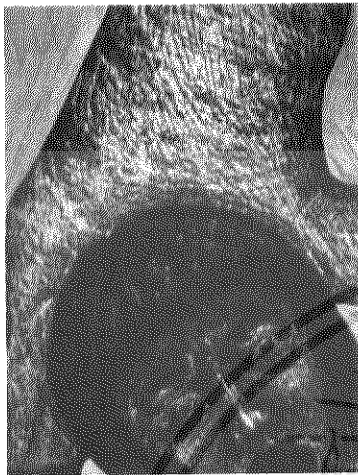
พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างช่วยสร้างบรรยากาศของภาพ ทำให้เกิดบรรยากาศหม่นวาน เชื่อมโยงเข้าหากัน ใช้ในการกำหนดขอบเขตของรูปทรง หรือแม้แต่ช่วยให้เนื้อหาที่ต้องการแสดงออกให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น พื้นที่ว่างสามารถสร้างให้เกิดมิติ น้ำหนัก ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสร้างผลงานที่มีรูปทรงล่องลอยบนพื้นที่ว่างที่สามารถให้ความรู้สึกที่ไม่แน่นอน พลิกผัน ปรับเปลี่ยนรูปทรงของคนไปมา เพื่อแสดงถึงเนื้อหาตามเรื่องราว และ แนวคิดที่ได้นำเสนอไว้ตั้งแต่ต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวได้ถูกสร้างขึ้น เพื่อสร้าง ความชัดเจนขึ้นในตัวเนื้อหา และ สร้าง ให้มีทิศทางเดียวกันกับรูปทรง สร้าง ความเด่นชัด ความหลากหลาย และ เป็นส่วนรองรับจุดสำคัญ พื้นผิวเป็นอีก ส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลงานเกิดความ สมบูรณ์ และ ความน่าสนใจ พื้นผิวถูก สร้างขึ้นด้วยปฏิกิริยาทางเคมี ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของเทคนิค ซึ่งการทดลอง เทคนิคเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ส่งผลทำ ให้เกิดความหลากหลาย และความ น่าสนใจของพื้นผิวทั้งยังสามารถค้นหา พื้นผิวที่เหมาะสมกับแนวความคิดและ เนื้อหาของภาพผลงานได้เหมาะสม

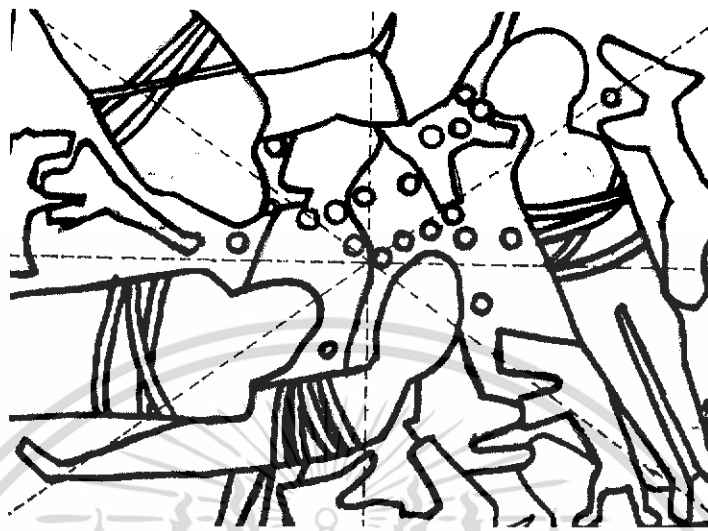
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และความงาม จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้กับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนหนึ่ง⁷ ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานต้องอาศัยทัศนธาตุต่างๆ มาทำให้เกิดความหลากหลาย ความเคลื่อนไหว การสร้างจุดเด่น และ จุดรอง ความกลมกลืนและอื่นๆ ซึ่งส่วนประกอบต่างๆเหล่านี้จะขาดไม่ได้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพราะจะเป็นตัวทำให้เกิดความสมบูรณ์และลงตัว

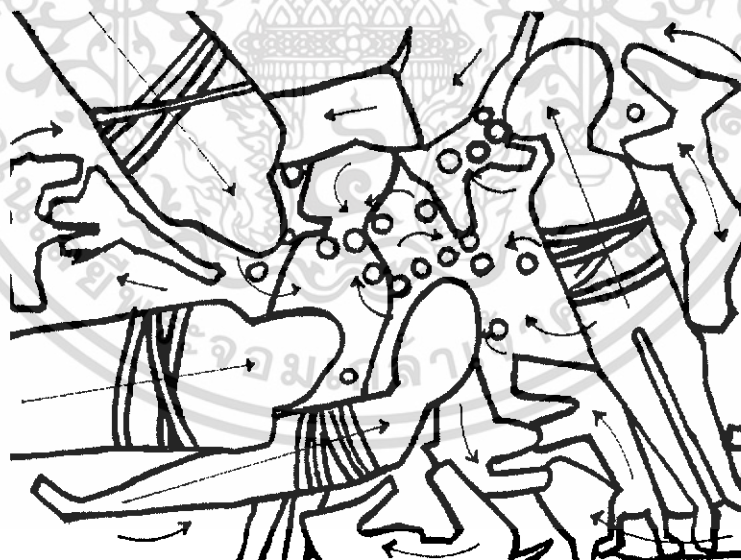

ภาพประกอบที่ 1

⁷ ชะลูด นิ่มเสมอ , เรื่องเดิม.กรุงเทพฯ , 2544 , หน้า 18.

ภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนประกอบขึ้นจากทัศนธาตุหลายอย่างมารวมกัน ไม่ว่าจะเป็นรูปทรง ที่มีขนาดต่างกัน น้ำหนักที่มีทั้งขาวและดำ รวมไปถึงพื้นที่ว่างและทัศนธาตุอื่น ๆ ที่นำมาใช้ในผลงาน การจัดองค์ประกอบให้เกิดความกลมกลืนมีอยู่หลายวิธี อาทิเช่น ความขัดแย้งภายในผลงาน เช่นน้ำหนักขาวกับน้ำหนักดำหรือแม้แต่ลักษณะที่มีทั้งรูปทรงใหญ่และเล็กเสมอ เราสามารถใช้น้ำหนักเทาประสานระหว่างน้ำหนักเพื่อทำให้เกิดความกลมกลืน ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้าก็มีรูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกันและข้าพเจ้าก็ใช้น้ำหนักในการเชื่อมประสานรูปทรงที่หลากหลายเข้าด้วยกัน

2. ความหลากหลาย (Variety) ภาพประกอบที่ 1

ข้าพเจ้าใช้ความหลากหลายในการสร้างสรรค์ เพื่อให้มีความแตกต่างกันระหว่างรูปทรง ซึ่งเกิดจากขนาด เทคนิคที่ใช้ในแต่ละรูปทรงมีความแตกต่าง บางรูปทรงเกิดจากเส้นประสานจนเกิดน้ำหนัก บางรูปทรงเกิดจากการกักกรดที่ละชั้นเป็นน้ำหนักที่ต่างกัน และสามารถแบ่งแยกลักษณะของเทคนิคที่แตกต่างกันได้เป็นอย่างดี ซึ่งช่วยลดความจำเจของรูปทรงได้เป็นอย่างดี

3. ดุลยภาพ (Balance) ภาพประกอบที่ 2

ความสมดุลหรือดุลยภาพเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของความเป็นเอกภาพ ดุลยภาพทั่วไปหมายถึงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในงานศิลปะดุลยภาพมีความหมายรวมไปถึงกลิ่น ความเหมาะสมพอดีของส่วนต่างๆในรูปทรงหนึ่ง หรืองานศิลปะชิ้นหนึ่ง

ในผลงานของข้าพเจ้ามีลักษณะการถ่วงดุลของสิ่งที่เหมือนกัน แต่แตกต่างตรงปริมาตรของรูปทรงที่มีจำนวนที่ต่างกัน

4. สัดส่วน (Proportion) ภาพประกอบที่ 4

สัดส่วนเป็นกฎเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมดุลซึ่งกันและกันในขนาดสัดส่วนต่างๆของรูปทรงและระหว่างรูปทรง และยังเป็นตัวช่วยในการเน้นอารมณ์ความรู้สึกของผลงานให้เป็นไปตามความต้องการของศิลปิน ดังเช่นผลงานของข้าพเจ้า จึงใช้รูปทรงที่มีสัดส่วนของรูปทรงที่เท่าและใกล้เคียงกัน จัดวางแบบสองข้างไม่เท่ากันเป็นการถ่ายเท

น้ำหนักของรูปทรงคน และมีการประสานกันด้วยรูปทรงที่มีความสำคัญรองลงมา เพื่อให้ผลงานเกิดความสมดุล

สัดส่วนที่ย่อยลงมามีความสำคัญอย่างมากที่จะเป็นตัวเชื่อม โยงระหว่างรูปทรงหลัก และรูปทรงอื่น ทำให้ความสำคัญของรูปทรงในภาพผลงาน ไม่เอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง ข้าพเจ้าใช้หลักองค์ประกอบในการแบ่งสัดส่วนของรูปทรงในผลงานเพื่อให้ทำความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น และยังคงซึ่งเนื้อหาสาระที่สำคัญของผลงานตามความต้องการของข้าพเจ้า

5. ความเป็นเด่น (Dominance) ภาพประกอบที่ 1

ในการสร้างสรรค์งานข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับรูปทรงที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้น ซึ่งบ่งบอกถึงความเด่นชัดในการสื่อเนื้อหาอย่างตรงไปตรงมา และเป็นรูปทรงที่แสดงถึงเรื่องราวทางความคิดได้ตรงไปตรงมาที่สุด ความสำคัญของพื้นที่ด้านหลังก็มีส่วนช่วยเพิ่มความชัดเจนให้กับรูปทรง ฉะนั้นพื้นที่แต่ละจุดของภาพจึงมีการเอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้รูปทรงทับซ้อนกันทำให้เกิดระยะและการเคลื่อนไหว จึงต้องมีรูปทรงที่ถูกทับซ้อนกันลงไป ความสำคัญของรูปทรงจึงลดหลั่นกันไป รูปทรงระยะหน้ามีความชัดเจนและมีความสำคัญ ความเป็นเด่นทั้งในเรื่องรายละเอียดคนน้ำหลัก แสง เงา และความถูกต้อง บ่งบอกถึงความชัดเจนของเนื้อหาภายในภาพเป็นอย่างดี

6. การเคลื่อนไหว (Movement) ภาพประกอบที่ 3

ลักษณะรูปทรงที่มีความแตกต่างกันในเรื่องของขนาด เส้นแกนที่เอียงลาด รูปทรงที่มีลักษณะเดี่ยว เช่น รูปทรงของดอกไม้ที่สร้างขึ้นแต่มีการซ้ำของรูปทรง ทำให้ภาพดูเคลื่อนไหวและเกิดระยะทิศทางของการเคลื่อนไหว ความเคลื่อนไหวนั้นช่วยทำให้ภาพมีความน่าสนใจและดึงดูดสายตาจากผู้ชม อีกทั้งยังมีส่วนเพิ่มความหนักแน่นของสุนทรียภาพในผลงาน

บรรยากาศของภาพสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาในงานและมีส่วนที่ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่ชัดเจนภาพในภาพ มีผลทำให้ความรู้สึกความไม่หยุดนิ่ง มีการถ่ายเทระหว่างน้ำหนักเบาที่เป็นบรรยากาศภายในของภาพทำให้เกิดเอกภาพที่สมบูรณ์ภาพในภาพผลงาน

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้เห็นและรู้ถึงขั้นตอนการสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ เห็นข้อผิดพลาดที่ต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับแนวความคิด และการสร้างสรรค์ในเรื่องของการแสดงออกให้เห็นถึงการนิยาม การพูดจาวาไร้อัน ฯลฯ การแสดงให้เห็นถึงรูปทรงต่างๆที่สื่อออกไปตามแนวความคิดให้ชัดเจนมากที่สุดของผลงานของข้าพเจ้า

การสร้างผลงานศิลปะชุดนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรูปทรง และการจัดองค์ประกอบ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับเรื่องราวเนื้อหา และ รูปแบบของศิลปะบนพื้นฐานทางเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ นั่นคือเทคนิคแม่พิมพ์โลหะ(Etching) ซึ่งมีลักษณะพิเศษอยู่ที่การกัดกรด และ ฉนวนกันน้ำกรด มาทำปฏิกิริยาทางเคมี เพื่อถ่ายทอดภาพผลงานให้ เป็นไปตามแนวทางความคิดที่ต้องการ

ปัญหา และ ข้อเสนอแนะ ในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้พบปัญหาที่เกิดจากการร่างภาพที่ล่าช้า และ ยังขาดความสมบูรณ์ จึงทำให้การสร้างผลงานจริงมีเวลาปฏิบัติงานน้อยลงไป และ ปัญหาที่พบก็คือน้ำหนักที่อาจไม่ได้ตามต้องการ จึงทำให้งานดูเข้มไม่เกิดมิติ ทำให้ผลงานขาดปริมาตร และ ความสมบูรณ์ในบางชิ้นงาน การแก้ปัญหาในเรื่องภาพร่างนั้น เพื่อความรวดเร็วในการสร้างผลงานจริง ควรทำภาพร่างที่สมบูรณ์ และ ส่งตามเวลาที่กำหนดไว้ ส่วนเรื่องการแก้ปัญหาน้ำหนักที่ไม่ได้ตามต้องการ ใช้กระดาษทรายที่มีความละเอียดสูงเบาๆบริเวณที่ต้องการให้เกิดแสงเงา ซึ่งสามารถช่วยให้เกิดปริมาตร และ ความสมบูรณ์ในงานเพิ่มขึ้น จากการสร้างสรรค์ และ การแก้ไขปัญหา ทุกๆขั้นตอนในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลดังกล่าว น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจได้พอสมควร

บรรณานุกรม

ชอุด นิ่มเสมอ . องค์ประกอบศิลปะ . กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด. 2544.หน้า 18.

ณรงค์ . บทความความหมายหมู่ : สำนักพิมพ์สารคดี .หน้า23.

เบอร์นาดท วาริชี . หนังสือแบบเรียนสุนทรียศาสตร์ บทที่ 3

: บทนำว่าด้วยความงามกับศิลปะ. หน้า 17

พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก.วันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2535.

หนังสือธรรมะสอนคนญี่ปุ่น :www.Dhammajak.net.yomuj. หน้า 1

ลีโอ คอลสต็อย (1828-1910).หนังสือแบบเรียนสุนทรียศาสตร์บทที่2 :ความงามกับ

ศิลปกรรม. หน้า 13

หนังสือแบบเรียนสุนทรียศาสตร์บทที่ 6 : ทัศนภาพวิเคราะห์ . หน้า31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

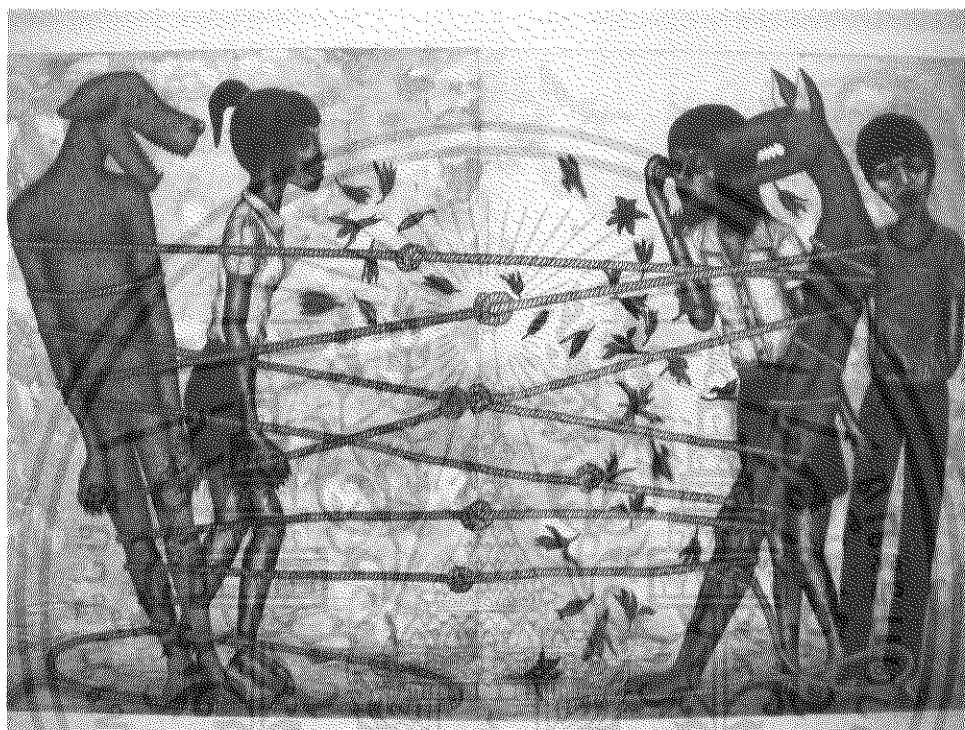
ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน	พฤติกรรมแฝงของมนุษย์ 1
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด	60 x 80 cm.
ปี พ.ศ.	2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน	พุดติกรรมแฝงของมนุษย์ 2
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด	80 x 120 cm.
ปี พ.ศ.	2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน	พุดติกรรมแฝงของมนุษย์ 3
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด	60 x 80 cm.
ปี พ.ศ.	2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน	พุทธศักราชแห่งของมนุษย์ 4
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด	80 x 60 cm.
ปี พ.ศ.	2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 5

ชื่อผลงาน	พฤติกรรมแฝงของมนุษย์ 5
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด	80 X 60 cm.
ปี พ.ศ.	2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 6

ชื่อผลงาน	พุดติกรรมแฝงของมนุษย์ 6
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด	80 X 60 cm.
ปี พ.ศ.	2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวชานุ หทัยวิชสิริ
 เกิด วันที่ 11 พฤศจิกายน 2526
 ที่อยู่ 251/146 ซ.56/2 หมู่ 3 ถนนรามคำแหง เขตสะพานสูง แขวงสะพานสูง กรุงเทพฯ
 10240
 โทร 02729-6915,085238-5585
 Email BOW_@hotmail.com

การศึกษา

โรงเรียนพระแม่มาริพระ โขนง
 โรงเรียนวรรณวิทย์
 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
 คุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2542 ร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการ จิตรกรรม-ภาพพิมพ์ ณ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
 2543 ร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการ อาชีพและสุนทรีย์ปี2001 ณ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
 ร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการ Mini Exhibition
 2548 ร่วมแสดงผลงานประติมากรรมขนาดเล็ก ครั้งที่1 Mini Sculpture1/2005
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
 เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติ

- 2543 รางวัลชยเชย การแข่งขันวาดภาพ “ กรุงเทพมหานครของฉันทปี 2000 ” ห้างสรรพสินค้า
 คาฟูร์
 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันทักษะวิชาศิลปะศึกษา ประเภท
 ภาพพิมพ์แกะไม้
 2544 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 3 การแข่งขันทักษะวิชาชีพศิลปะศึกษา ระดับภาค
 กลาง ประเภทภาพพิมพ์
 2545 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันทักษะวิชาชีพศิลปะศึกษา ประเภท
 จิตรกรรมสีน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้